

ת"פ (נתניה) 9195-03-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 9195-03-23 מדינת ישראל נ' רפאלי(עצור/אסיר)
בפיקוח ת"פ 59005-03-23

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה יחידת תביעות שלוחת נתניה
ע"י ב"כ

נגד

הנאשם פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)
ע"י ב"כ עוה"ד גקי סגרון

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים ובביצוע עבירות כדלקמן: איומים - (3 עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג (2 עבירות) לפי סעיפים 380 + 382 (ג) לחוק העונשין, תקיפה סתם בן זוג - לפי סעיפים 379 + 382 (ב) לחוק העונשין, תקיפה סתם (2 עבירות) לפי סעיף 379 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד לפי 452 לחוק העונשין.

2. כחלק מהסדר הטיעון הדיוני התבקש שירות המבחן לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה ולהעביר המלצותיו לבית המשפט. תסקיר המבחן מגולל את הרקע האישי והמשפחתי, היסטוריה עבריינית והתייחסות הנאשם לעבירות הנוכחיות, הטיפול החלקי במסגרת "בית נועם", הערכת סיכון וסיכויי שיקום. בסיכומו של תהליך אבחון וטיפול וכיוון שהנאשם לא התמיד בהליך השיקום, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית לצורך התרעה ורכיבי ענישה נלווים אשר יהוו עבורו גבול ברור למניעת הישנות עבירות.

3. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש שראוי שיושת על הנאשם וכל צד טען כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו.

עובדות כתב אישום מתוקן בת.פ. 9195-03-23 אוחד בחובו 4 אישומים (להלן: התיק העיקרי)

4. לפי האישום הראשון - בתאריך 24.2.2023 בשעה 15:50 במעדניה שבבעלותם של הנאשם ואשתו (להלן: העסק), התפתח ויכוח בין הנאשם לאשתו (להלן: בת הזוג). במהלך הוויכוח, איים הנאשם על זוגתו בכך שרץ לכיוון חבית עליה הונחו בקבוקי יין, נטל בקבוק והניף אותו לעברה של זוגתו, בעת שחמישה בקבוקים נפלו והתנפצו. עובדים במקום אחזו בידיו של הנאשם. האחרון הניח את בקבוק

היין, אך בהמשך הרים שבר בקבוק. עובדים במקום הרחיקו את הנאשם בזמן שבת הזוג החלה לבכות.

5. לפי האישום השני - בהמשך היום ובשעה 17:00 הסיע חבר המשפחה (להלן: האחר) את בת הזוג חזרה מהעסק הביתה. מחשש לשלומה, נכנס האחר עם בת הזוג הביתה, אז דרש הנאשם ממנו לצאת החוצה, וכך היה. בהמשך, לקח הנאשם את זוגתו לחדר, שם היכה אותה באמצעות אגרופים בכל חלקי גופה ובפניה. עקב כך, נגרמו לבת הזוג חבלות בדמות סימנים כחולים ושחורים בעין, סימני חבלה בשפתיים וסימנים כחולים על האף.

6. בהמשך, יצאה בת הזוג עם בנה הבכור מהבית, והשניים נסעו לביתו של האחר. בזמן הנסיעה, התקשר הנאשם מספר פעמים לזוגתו וביקש שתחזור הביתה, והיא סירבה. משכך, הגיע הנאשם לביתו של האחר ודפק בדלת. משנפתחה הדלת, היכה הנאשם את האחר במכת אגרוף בפניו. עקב כך נפלו משקפיו של האחר ונשברו. האחר ניסה להגן על בת הזוג בעוד שהנאשם צעק לעברם "אני אהרוג אותך" ו"אני אחזור אהרוג אותך ואני גם אהרוג אותה". באותן הנסיבות לקח הנאשם את זוגתו הביתה.

7. לפי האישום השלישי - כארבעה חודשים עובר למועד המתואר באישום הראשון, על רקע שאינו ידוע, היכה הנאשם את זוגתו בפניה, ועקב מעשיו נגרמו לה חבלות בפנים בדמות אדמומיות ופצע בעורף.

8. לפי האישום הרביעי - כחצי שנה עובר למועד המתואר באישום הראשון על רקע שאינו ידוע למאשימה לקח הנאשם את זוגתו לשירותים בעסק וסטר לה.

עובדות כתב אישום מתוקן בת.פ 59005-03-23 (להלן: התיק המצורף)

9. ביום 2.1.2022 בשעה 19:32 או סמוך לכך נתגלע ויכוח בין המתלון ועובד בעסק, על רקע הדרישה כי בתו של המתלון, שלא החזיקה בתו ירוק, תעזוב את העסק. במהלך הוויכוח, נגח המתלון בפניו של העובד וגרם לו לשבר בעצם האף, ובתגובה נגח העובד במתלון.

10. בהמשך סיפר העובד לנאשם את שאירוע והשניים יצאו מהעסק כדי לאתר את המתלון. כאשר פגשו במתלון במקום סמוך נתגלע ביניהם ויכוח, במהלכו דחף הנאשם את המתלון, משך אותו, אמר לו "אני אזיין אותך" וכן היכה את המתלון בגופו באמצעות ידו הימנית ובמכת אגרוף בלחי. בהמשך איים הנאשם על המתלון באומרו: "אני אראה איך גברים מתנהגים אני כבר 10 אנשים כמוך השפלתי, קברתי. ובהמשך אמר למתלון ובת זוגו: "אני עכשיו אקח אתכם לשדה תעופה שתחזרו למקור, אין לכם מקום להיות פה, אני אזיין אותכם, אני יודע איפה אתם גרים, אתה קוקסינל ואני גרוזיני".

11. באותו המעמד התקרב הנאשם לבתו הקטינה של המתלון ובת זוגו, וצעק באוזנה של הקטינה "את צריכה להיזהר מאבא שלך, אבא רע, אנשים כמו אבא שלך אין מקום להיות פה". בתגובה החלה הקטינה לבכות.

12. בהמשך, עת הגיעו שוטרים, התקרב המתלון אל השוטרים והנאשם, והאחרון בתגובה דחף את המתלון והפילו ארצה. בעקבות המתואר נגרם למתלון סימן שפשוף באמה ימין.

ראיות לעונש

13. לימינו של הנאשם התייצבו אמו, בת הזוג וחבר קרוב. השלושה העידו על מידותיו הטובות של הנאשם בניסיון לשכנע כי האלימות אינה דרכו והדגישו כי מאז האירוע (להבדיל מאירועים) הנאשם התמלא בצער, בושה וחרטה.

14. האם העידה כי לא חינכה את בנה לאלימות, וייחסה את התנהגותו למצבים של לחץ, שחיקה ודאגות שהתעצמו בתקופת נגיף הקורונה, כמו גם הקושי של בני הזוג להתמודד עם מצוקה כלכלית וגידול ילדים. לדבריה, לא פנה לעזרה ולא שיתף במצוקותיו, ואם היה עושה כן, הייתה המשפחה מתגייסת לעזרתו. לסיום דיברה על השפעה שעשויה להיות לעונש מאסר עליה, שכן היא מועמדת לניתוח וזקוקה לתמיכתו של הנאשם הן פיזית והן נפשית (טענ/1).

15. חברו של הנאשם אף הוא צייר את הנאשם כאדם אוהב ואהוב על הבריות. על פי הידוע לו מדובר במקרה חד פעמי ולנוכח הבעת הצער והחרטה, אפשר להיות בטוחים וסמוכים כי הנאשם למד את הלקח ולא ישוב לסורו.

16. בת הזוג העידה על טיבו ואופיו של הקשר הזוגי שידע עליות ומורדות, וסיפרה על אהבתה הרבה לנאשם. לדבריה, ברקע לאלימות עומדת הסתבכות כלכלית, התגברות המתחים בשל פטירת אביה כמו גם הקושי שלה למלא את תפקידה בעסק. כן לדבריה, אין ביכולתם לפרוע את חובותיהם, נאלצת להתגורר עם ילדיה אצל חברה וחוששת מהבאות. לסיום הדגישה כי ההליך הפלילי נגד הנאשם גובה מחיר יקר ממנה ומילדיה, וביקשה מבית המשפט למחול לנאשם כפי שעשתה בעצמה, ולהימנע משליחתו למאסר באופן שעלול לסכל את שיקום התא המשפחתי.

תסקיר מבחן

17. הנאשם בן כ- 39 נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 7-12. בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 23.5.24 שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו בנתניה ובפיקוחם. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירות צבאי מלא. לדבריו, למד קורס שיווק נדל"ן וכן קורסים בתחום הניהול. הנאשם תיאר יציבות תעסוקתית וכי מזה - 12 שנה ועד ליום מעצרו עבד כמנהל חנות ספורט בנוסף לתפקידו הניהולי בעסק.

18. באשר למצב הכלכלי תיאר הנאשם צבירת חובות כספיים לגורמים מוסדיים על רקע הלוואות שנטל בתקופת התפשטות נגיף הקורונה וכן בתקופת מעצרו הממושכת. מסר כי כיום חובותיו הכספיים עומדים על מעל למיליון ₪. באשר למצב הבריאותי תיאר כי סובל מלחץ דם ובעבר נטל טיפול תקופתי הרגעי על רקע לחצים בעבודה כמו גם לחצים כלכליים.

19. בפן הזוגי - בהיותו בן כ-27 שנים נישא לאשתו ולהם 4 ילדים, ולאשתו ילד נוסף ממערכת יחסים קודמת אותו לדבריו גידל מגיל צעיר מתוך דאגה אבהית. באשר למשפחת המוצא, הנאשם תיאר קשרים משפחתיים קרובים, הערכה להוריו וכן סיפר כי התחנך על פי תרבות גיאורגית לפיה מבנה המשפחה הוא פטריארכלי ושמרני.

20. הנאשם שיתף כי הקשר הזוגי אופיין באמביוולנטיות מצדו בשל התנגדות המשפחה לקשר, לאור היות זוגתו גרושה עם ילד ולא יהודייה. בהמשך, ניתק היחסים עם משפחתו ועם מיסוד הקשר, עברה זוגתו הליך גיור ולאחריו הקשר המשפחתי חודש. לדבריו, לאחר הנישואין ובמשך תקופה ארוכה זוגתו לא עבדה והתמקדה בגידול הילדים. בהמשך ולאור רצונה לצאת לעבודה, פתחו את העסק. עם התפשטות נגיף הקורונה, נקלעו לחובת כספיים בשל התחייבויות שהתקשו לפרוע ושררה ביניהם מתיחות. כן שיתף הנאשם בתחושת התסכול והכישלון לפיה לא הצליח לכלכל את המשפחה בהתאם לצרכיהם.

21. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות פטריארכליות וישנה חלוקת תפקידים ברורה במשפחה, כאשר הוא אחראי על הפרנסה, חינוך וסמכות הילדים כולל בנה של זוגתו מקשר קודם, ובת הזוג אחראית על משק הבית והטיפול בילדים. על אף שלרוב חלוקת התפקידים בין בני הזוג הייתה מוסכמת, התנהלותו של הנאשם כלפי בנה של זוגתו היוותה גורם נוסף למתיחות הזוגית. כן ציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה להתייחס להתנהלותו האלימה לאורך השנים אשר בעיקרה אופיינה באלימות רגשית, והסביר את קשיי הוויסות, התפרצויות הזעם וזריקת החפצים בלחצים הכלכליים.

22. מהשיחה עם בת הזוג בהליך המעצר, עלה כי היא נעדרת מקורות תמיכה משפחתיים למעט הנאשם. את הנאשם תיארה, מחד כבן זוג ואב תומך הדואג לצרכים השונים ומאידך, שיתפה כי לאחר שהעסק נקלע לחובות כספיים, התמודדו עם לחצים אשר יצרו ביניהם יחסים מתוחים וקונפליקטים, מעבר לחוסר ההסכמות בנוגע לחינוך בנה מנישואיה הראשונים.

23. בת הזוג שללה התנהגות אובססיבית מצד הנאשם, אלימות כלכלית או אחרת קודמת נגדה. כן תיארה כי בימים שקדמו למעצר הנוכחי, אביה נפטר ברוסיה טרם הספיקה לראותו ותלתה את האשמה בנאשם. כן צמצמה בת הזוג מחומרת העבירות והדגישה את אחריותה על הדרדרות הקשר. להתרשמות שירות המבחן, בת הזוג חוששת להעצים את היחסים הקונפליקטואליים בין הנאשם לבין ובני המשפחה והמשך המעצר. כן שיתפה בת הזוג כי בשל מעצרו של הנאשם והתנאים המגבילים, מתקשה בגידול וטיפול בילדים, בניהול משק הבית וכן בניהול חובות כספיים של העסק. לדבריה, ברצונה להמשיך את הקשר הזוגי ואינה רואה צורך בהרחקתו של הנאשם ושללה חשש לפגיעה בה או איומים לחייה. כן ציינה בת הזוג כי אינה רואה צורך בהשתלבות בטיפול ואף לא רואה צורך בשילוב הנאשם בטיפול בתחום אלימות זוגית. עם זאת ביטאה נכונות להשתלב בטיפול זוגי.

24. להערכת שירות המבחן, בת הזוג תלויה בנאשם מבחינה כלכלית, ומורגשים הקשיים המרובים בתחומי החיים השונים ולכן מעוניינת בסיום ההליך המשפטי. עוד להתרשמותם, ישנם תלות רגשית וקשיי נפרדות גם מצד בת הזוג, להערכתם על רקע העדרם של גורמי תמיכה. מכאן ההתרשמות לפיה מטשטשת המתלוננת מדפוסיו האלימים והפוגעניים של הנאשם ולהערכתם אינה ערה לסכנה עבורה.

25. שירות המבחן תיאר כי כבר בהליך המעצר התרשם מקיומה של נוקשות מחשבתית אצל הנאשם ועמדות פטריארכליות, כמו גם קושי להתמודד במצבים בהם בני משפחתו לא נענים לסמכותו ודרישותיו. ולהערכתו, לנאשם צורכי שליטה במסגרת המערכת המשפחתית וישנם קשיי נפרדות הדדיים, תלות רגשית ובמצבי קושי וקונפליקט בהם חש הנאשם מתוסכל, מגיע לידי התנהגות תוקפנית ואלימה כלפיה ומתקשה מאוד בשליטה וויסות עצמי. שירות המבחן התרשם כי ישנו סיכון להישנות התנהגות

תוקפנית ואלימה, ולא בא בהמלצה על שחרורו. חרף זאת, ולאחר שהנאשם עבר ראיון קבלה למסגרת "בית נועם", הוא שוחרר בתנאים במקביל לטיפול.

26. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול במסגרת "בית נועם" עלה כי הנאשם עמד בזמנים מבחינת הגעה בזמן למסגרת, לקבוצות ולטיפולים הפרטניים, אך התקשה לעמוד בגבולות המסגרת מבחינת הגשת מטלות והבעת צרכיו בצורה ישירה. כן נמסר כי דפוסי התנהגותו התוקפניים באו לידי ביטוי בעיקר במצבים בהם התקשה להיענות לסמכות הצוות וכן כשבקשותיו לא נענו. מבחינה חברתית צוין כי עלתה שאלה לגבי מידת יכולתו ליצור קרבה והיה ניכר כי נמנע מלהתייחס לקונפליקטים בין חברי הקבוצה. בנוסף, העריכו גורמי הטיפול כי הופעלה מצד הנאשם התנהגות כוחנית כלפי מטופלים במקום.

27. במסגרת הטיפול, הושעה הנאשם פעמיים לאחר שהתנהג באופן כוחני ומאיים, ביטא דפוסים של הסתרה ונהג בניגוד לחוקי המסגרת ואף התקשה לקחת אחריות על התנהגותו. עם חזרתו למסגרת הטיפול בפעם השלישית המשיך להשתמש בדפוסים של כוחניות, שליטה והסתרה, התקשה להתמודד עם סמכות הצוות ויצר פיצולים בין חברי הקבוצה לצוות, הגיב באימפולסיביות, התקשה לערוך התבוננות עצמית והשליך אחריות על גורמי הטיפול. כמו כן עלה כי במהלך התקופה, הפר הנאשם את תנאי מעצרו, והתקשה לקחת אחריות גם על התנהגות זו. משכך, גורמי הטיפול מצאו לסיים סופית את הקשר הטיפולי, המבוסס בראש ובראשונה על אמון.

28. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לערוך שינוי מעמיק בחייו, מתקשה לעמוד בתנאים המגבילים. משכך, ולנוכח התרשמותם כי הקשר הטיפולי אינו מהווה גורם מארגן ומציב גבול, וללא טיפול מעמיק ואינטנסיבי לא תהיה הפחתה ברמת הסיכון והתבקש ביטול צו פיקוח המעצרים. כמו כן, ולבקשת שופט המעצרים, הבהיר שירות המבחן כי לאור נהלי המסגרת, לאחר הפסקת טיפול נדרשת תקופת "צינון" בת 3 חודשים, בטרם תבחן האפשרות לשלבו במסגרת בשנית.

29. באשר לטיפול בו לקח חלק ב"בית נועם" - מסר הנאשם כי לתפיסתו סיים בהצלחה את הטיפול ורכש כלים לתקשורת בין אישית תקינה, למד לשתף את הסביבה בקשיים ובמצוקות, מזהה את סוגי האלימות השונים בהם עשה שימוש בקשר הזוגי וכן העמיק מודעתו באשר לנטייתו לדחיסת תחושות קשות. כן מסר הנאשם כי לתפיסתו למד לזהות מצבי סיכון טרם התפרצות תוקפנית ואלימה. לצד זאת, ביטא הנאשם מודעות לדפוסי ההסתרה והטשטוש בהם נקט מול גורמי הטיפול עת היה במצוקה כלכלית וצבר חובות שהעסיקו אותו ולכן לא היה פנוי מבחינה רגשית לטיפול. כן ביטא הנאשם תחושות שאננות ואדישות והתקשה לשתף פעולה לצד כעס ואכזבה כלפי גורמי הטיפול ב"בית נועם" שהערימו עליו קשיים לסיים בפועל את הטיפול. גם בחלוף הזמן, מאז הפסקת הטיפול בחודש פברואר 2024 המשיך הנאשם להשליך את האחריות להפסקת הטיפול על צוות הטיפול והתקשה להתייחס באופן מעמיק ולקבל אחריות על התנהלותו שהביאה להפסקת הטיפול.

30. שירות המבחן התרשם מהמשך סיכון במצבו של הנאשם ובחן עמו אפשרות חזרתו למסגרת הטיפולית בבית נועם, הנאשם התנגד ותלה זאת ברצון להתמקד בתשלום החובות הכספיים וחזרה לניהול העסק. עם זאת, ביטא מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי ייעודי לגברים אלימים בקהילה לצד טיפול זוגי שיאפשר לו לשלב עבודה במקביל לטיפול.

31. באשר למצבו הנוכחי, הנאשם שיתף בקשייו הרגשיים- נפשיים לנוכח היותו עצור בפקוק אלקטרוני בבית הוריו בנתניה, מעצרו הממושך, היעדרותו מהעבודה וביטא תחושות דאגה נוכח החובות הכספיים שהמשיך לצבור. כן מסר כי אמו צפויה לעבור ניתוח וחשוב לו ללוות אותה במהלך ההליך הרפואי ותקופת ההחלמה.

32. בהתייחס לעבירות בהן הורשע בתיק העיקרי - הנאשם ביטא חרטה מסוימת והכרה בדפוסיו האלימים והתוקפניים לרבות אלימות מילולית ופיזית בהן עשה שימוש. עם זאת, נטה לטשטש דפוסיו האלימים והפחית מחומרתם. כאמור, הנאשם מיקד שימוש באלימות על רקע מצב כלכלי מורכב, אשר גרם לוויכוחים, האשמות הדדיות והקנטות אשר הלכו וגברו. כן מסר כי איבד שליטה עצמית והתקשה לעצור את התנהגותו האלימה גם בסיטואציה בה נכחו אחרים. באשר לתיק הצירוף - מסר הנאשם כי אינו מכיר את המתלונן וברקע פגיעתו של המתלונן בעובד המעדנייה והוא חש אחריות לביטחונו ולכן פעל במטרה להרחיק את המתלונן מהמעדנייה. הנאשם ביטא הבנה באשר להתנהגותו האלימה והאימפולסיבית והצליח לבטא אמפטיה בעיקר כלפי בתו של המתלונן שנכחה במקום. במבט לאחור הצליח לבחון דרכי פעולה נוספות שאינן אלימות. באשר לפיצוי - מסר הנאשם כי מצבו הכלכלי המורכב אינו מאפשר תשלום פיצוי אך באם יוטל עונש שכזה, ישלם כנדרש.

33. שירות המבחן מסר כי ניסה ליצור קשר עם בת הזוג אך היא סירבה למסור מידע עדכני וצינה כי לתפיסתה, שירות המבחן מונע את שחרורו של הנאשם מתנאיו המגבילים ובכך מונעים ממשפחתם לחזור ולקיים אורח חיים תקין.

34. בבחינת גורמי הסיכון לקח שירות המבחן בחשבון את אופי העבירות וחומרתן, דפוסי אישיותו של המתלונן ועמדותיו הנוקשות, קושי בהתמודדות במצבי לחץ וכאשר מערערים על סמכותו ודרישותיו, ונטייה לדחוס את כעסיו ותסכוליו. כל אלו מגבירים לטעם שירות המבחן את הסיכון להישנות התנהגות תוקפנית ואלימה. בבחינת גורמי הסיכון הביא שירות המבחן בחשבון כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות ומביע הכרה ומודעות ראשונית ביחס לדפוסיו האלימים וחל שיפור מסוים ביכולתו לערוך בחינה עצמית בעקבות ההליך הטיפולי ב"בית נועם". בנוסף, התרשם שירות המבחן מההכרה במחירים משלם עקב מעצרו, היותו של ההליך גורם מרתיע ומוטיבציה להשתלב בטיפול, הגם שאינו מותאם לרמת הסיכון.

35. שירות המבחן סיכם וציין כי לאורך תקופת הטיפול ניתנו לנאשם מספר הזדמנויות לערוך שינוי בעמדותיו והתנהלותו האלימה, והוא התקשה לעשות כן עד להפסקת הטיפול. גם בחלוף הזמן, הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על התנהלותו וסבור כי אינו זקוק למסגרת טיפול אינטנסיבית באופן המעיד כי אינו מכיר בעומק וחומרת מצבו והסיכון הקיים. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית והמליץ על ענישה מוחשית לצורך הרתעה ורכיבי ענישה נלווים שיהיו גבול ברור.

טיעוני הצדדים לעונש

36. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם זכותו של אדם לשלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. בסקירת הנסיבות הפנתה המאשימה לפגיעה בבת הזוג, באחר המוכר לנאשם וכן באדם זר, לאלימות המכוערת והמגוונת בה נקט הנאשם, בחלק מהמקרים בנוכחות אחרים ומתובלת באיומים חריפים, כאשר במקרה אחד איים באמצעות

בקבוק יין וכן באמצעות שבר זכוכית. כן התייחסה המאשימה לתוצאות המעשים האלימים והדגישה כי אלמלא מעורבותם של אחרים היו עשויות התוצאות להיות טרגיות. לפיכך, ועל מנת למגר את תופעת האלימות בכלל ובמיוחד תופעת האלימות במשפחה, ועל בסיס פסקי דין המשקפים לטעמה את מדיניות הענישה הנהוגה, אליבא המאשימה יש לקבוע את מתחם הענישה כדלקמן: בתיק העיקרי 15-36 חודשים ובתיק הצירוף בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים בפועל וזאת לצד ענישה נלווית.

37. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם זקפה המאשימה לזכות הנאשם את גילו ונסיבותיו האישיות, העדר הרשעות קודמות, ההודאה ונטילת האחריות. כן הפנתה המאשימה לעיקרי תסקיר המבחן, דפוסיו האלימים של הנאשם, כישלון ההליך הטיפולי כמו גם הערכת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות. מטעמים אלו העונש הראוי לנאשם, כך לדברי המאשימה, הוא מאסר לתקופה של 18 חודשים וענישה נלווית.

38. בא כוח הנאשם לא חסך מאמץ לשכנע את בית המשפט כי חרף העובדה שהנאשם לא התמיד והעמיק בהליך הטיפולי ועל אף ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית, יש מקום לסטות ממתחמי הענישה מטעמי שיקום.

39. בתוך כך, נטען כי המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו תואם את הנסיבות ומדיניות הענישה הנהוגה, ואין לקבל מצב בו המאשימה מתבקשת להתבסס על פסקי דין חמורים בהרבה בעניינם של נאשמים בעלי הרשעות קודמות שלא כבעניינו. באשר לתיק העיקרי נטען כי המאשימה הפרידה בין אישום 1 לאישום השני באופן מלאכותי ומדובר באירוע מתמשך אחד. באשר לתיק הצירוף ביקש ב"כ הנאשם להביא בחשבון את הרקע להתנהגות הנאשם, מעשיו האלימים של המתלונן ורצונו של הנאשם להיחלץ לעזרת עובד העסק. משכך, אליבא ב"כ הנאשם יש לקבוע מתחמים ענישה מקלים מאלה להם עתרה המאשימה, מבלי לנקוב "במספרים".

40. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם עמד ב"כ הנאשם על הנסיבות המלמדות על פוטנציאל שיקומי מבטיח ומצדיקות לטעמו סטייה ממתחם הענישה, כאמור חרף המלצת שירות המבחן. בתוך כך נטען כי לאורך השנים, הלך הנאשם בתלם, למד, שירת בצבא, היה אלוף בגודו וזכה בשבחים, התחתן, נולדו לו ילדים ופתח עסק עצמאי. למרבה הצער, העסק לא שגשג והנאשם נקלע לקשיים ולחובות, צבר כעסים שבאו לידי ביטוי בהתנהגות אלימה, עד למעצרו בתיק העיקרי. כן נטען כי המעצר היווה גורם מטלטל, הוביל להשתלבות בהליך טיפולי ב"בית נועם" בעודו מצוי בפיקוח אלקטרוני. את הפסקת הטיפול ייחס ב"כ הנאשם ללחצים הכלכליים, כמו גם לחוסר נכונות מצד שירות המבחן למצוא מסגרת טיפולית חלופית שתאפשר גם עבודה במקביל.

41. בהקשר זה, הציגה ההגנה חוות דעת פרטית שערך מר שרון ימיני, עובד סוציאלי. האחרון, בניגוד לשירות המבחן, התרשם שהנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, ועל אף הפסקת הטיפול, ניתן למצוא מענה הולם לצרכיו בשילובו בטיפול במסגרת המרכז לשלום המשפחה. משכך, המליץ להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (טענ/3 - להלן: העובד הסוציאלי וחוות הדעת הפרטית בהתאמה).

42. לסיום ביקש ב"כ הנאשם כי יינתן משקל נכבד לעמדתה המפורשת של בת הזוג, ורצונה בשיקום

מערכת היחסים הזוגית, ודבריה לפיהם אינה חוששת מפניו של הנאשם, כמו גם לתנאי הכליאה הקשים במתקני שב"ס על רקע מצב החירום הכלאתי (טענ/4).

43. מטעמים אלו, ולאור תקופת מעצרו הממושכת של הנאשם, הן מאחורי סורג וברח והן בפיקוח אלקטרוני, תקופות אותן סבור ב"כ הנאשם כי יש לנכות במלואן מהעונש שיוטל כאן, עתר בא כוח הנאשם לסטות לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, ולהשית על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות שיהיה בו מחד להציב גבול ברור ומאידך, לא יפגע בהתקדמות שהושגה עד כה. באשר לרכיבים כספיים, ביקש כי אלו יהיו מתונים לנוכח מצבו הפיננסי בכי רע (טענ/2).

44. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ואמר "למען הסר ספק אני לוקח אחריות על כמה שעשיתי. לא מכחיש מה שעשיתי. מצער מאד מה שקרה, זה לא משהו שמאפיין אותי ואת הערכים עליהם גדלתי. אני בבושה גדולה. יחד עם זאת, אני רוצה לומר שכן הייתי בבית נועם והייתי 7 חודשים וכן מאד השתדלתי והתאמצתי, אבל הרקע והבעיות בחוץ לא נתנו לי מנוחה. אני נמצא ולא נמצא עקב המצב הכלכלי וקשיים. לא אחזור על הקשיים כדי לא לבזבז זמן, עינני בית וחובות ודרישות וזה לא קל להיות בטיפול שיש עליך ענן שחור ואתה לא מצליח. בנוסף, גם המחלה של אימי והשתלת כליה שהיא צריכה לעבור. אבקש התחשבות. קשה לי לומר ולשכנע אותך, אני עם בית משפט לא אפגש יותר. לא אולי לא חושב אני כ"כ בטוח אין סיכוי שיקרה כזה טעות בעיקר לא מה שעברתי גם בכלא וגם בבית נועם, אני יכול לומר שעברתי הרבה וראיתי הרבה".

דיון והכרעה

45. אפתח פרק זה ואומר כי מקובלת עליי עתירת הצדדים לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מכתבי האישום. עסקינן במספר מעשי אלימות המתרחשים בפרקי זמן שונים לחלוטין, בתיק העיקרי פגע הנאשם בעיקר בזוגות ובתיק הצירוף באדם שאין לנאשם עמו כל היכרות מוקדמת. כמו כן, לנוכח הזיקה בין המעשים המתוארים בתיק העיקרי יש לראות בהן אירוע עברייני אחד תוך התחשבות לצורך גביית גבולות המתחם במספר המעשים העבריינים המרכיבים את האירוע. במובן זה, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא ראיתי לחזור על הדברים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

מתחם העונש ההולם

46. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה וזאת בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

47. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו, זכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. עוצמת הפגיעה בכל אחד מכתבי האישום שונה, ובתיק העיקרי, הפגיעה מוגברת לאור זהות נפגעת העבירה - זוגות של הנאשם מזה 20 שנה ואם ילדיו.

48. כאן המקום להזכיר כי מזה תקופה אנו נחשפים יותר ויותר לפגיעות שנעשו במסגרת התא

המשפחתי, והפגיעה בקורבנות המעשים ובמשפחותיהם קשה, ולעיתים קשה מנשוא. אלימות ככלל ונגד בנות זוג בפרט הפכו להיות מכת מדינה, וכחלק ממיגור תופעה נפסדת זו, נגע רע בחברה, מוטלת על בית המשפט חובה להשמיע את קולו ולהוקיע מעשים אלו בענישה משמעותית ומוחשית. ראו מיני רבים ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל (31.01.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים: "חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני (19.3.2007)).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: "ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצי ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

49. בטרם אדון בפרטי המקרה הקונקרטי, תוצג פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות במשפחה וזאת ככלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. בעבירות מסוג זה, אפשר למצוא מנעד של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי כמובן בנסיבות המעשה והעושה. חלק מהמקרים שיובאו להלן חמורים מעניינו של הנאשם וחלק נופלים הימנו. חרף חוסר הזהות בין המקרים אפשר להבחין במגמת החמרה ברורה בעבירות אלו בפרט כשמדובר בנאשמים נעדרי אופק שיקומי. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו:

50. רע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2022) - במספר מועדים תקף הנאשם את בת

זוגתו ואיים על חייה, ובהמשך הפר צו שיפוטי, תקף אותה ואיים עליה כי יהרוג אותה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר, הפעיל מאסר מותנה בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור המאשימה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי קבע את מתחם הענישה 18-36 חודשים והשית על הנאשם עונש מאסר בן 22 חודשים כולל הפעלת התנאי. יתר רכיבי הענישה ללא שינוי. בקשת רשות ערעור נדחתה (הוצג על ידי המאשימה).

51. רע"פ 6191/18 דראושה נ' מדינת ישראל (28.8.2018) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג ובאיומים בשני אירועים. בראשון איים הנאשם על המתלוננת באומרו כי יגרש אותה מביתם, יזרוק וישבור לה חפצים וירביץ לה. בהמשך, הגיע אחיו של הנאשם, ולבקשתו פתחה המתלוננת את הדלת. אז, נטל הנאשם כסאות והחל להשליכם על הרצפה, וניסה להשליך כיסא לעבר המתלוננת. בהמשך, רדף הנאשם אחר המתלוננת כשהפטיש בידו, ולאחר שהסתגרה בחדר עם ילדיה, נכנס לחדר ותקף אותה באמצעות הפטיש. באותו המועד איים הנאשם על המתלוננת באומרו "תצאי מהבית, אם לא תמותי". באירוע השני איים הנאשם על המתלוננת באומרו "אני ארביץ לך, אני אזרוק לך את הבגדים". כן בעט ברגלה, נטל קערת זכוכית הניף את הקערה לעבר ראשה של המתלוננת ואמר שישבור לה את הראש. בגין האירוע הראשון נקבע מתחם ענישה בין 4 ל-18 חודשי מאסר ובגין האירוע השני בין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר. בית המשפט השלום על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ורכיבים נוספים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והעונש הומר ל-9 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות לערער נדחתה.

52. רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר הבית, הכה בפניה ומשך בשערה. לאחר מכן הוסיף להכות בפניה ובראשה וגרם נזק לדלת הבית. נקבע מתחם ענישה 12-36 חודשי מאסר. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל עם הנאשם והעמיד את עונש המאסר על 18 חודשים שכן לא היה מקום לזקוף לחובתו את הפרת תנאי השחרור. בקשת רשות לערער נדחתה.

53. רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה. בנוסף, במקרה קודם היכה בה באמצעות חגורה. מתחם הענישה נקבע 8-18 חודשי מאסר בפועל. על המבקש שלא החל בהליך טיפולי שיש בו כדי להצביע על סיכויי שיקום, הושת עונש מאסר בן 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי בית משפט השלום עשה חסד עת חפף את מתחמי הענישה.

54. עפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. מתחם ענישה נקבע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים

הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים (אירוע בודד ולא מסכת אירועים כבעניינו).

55. עפ"ג 47673-06-21 פזילוב נ' מדינת ישראל (22.4.2022) - הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג, איומים, וכליאת שווא. במהלך ויכוח על עניין פעוט החל הנאשם לקלל את המתלוננת, התקרב לעברה והכה אותה באזניה באמצעות ידיו. בהמשך נכנס הנאשם עם המתלוננת לחדר השינה, נעל את הדלת באמצעות מפתח, הגיף את התריסים והכה את המתלוננת באזניה באמצעות ידיו. בהמשך ולאחר שיצאו השניים מהחדר, נטל הנאשם ביד אחת סכין מטבח, ובידו השנייה אחז בגרונה של המתלוננת, ותוך שהצמיד הסכין לבטנה אמר לה: "אני אהרוג אותך". בעקבות מעשי הנאשם, ברחו המתלוננת מהדירה. נקבע מתחם ענישה 12-24 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם שלא הצליח להתמיד בטיפול 14 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור ההגנה התקבל בהסכמה לנוכח התקדמות בהליך הטיפול לאחר מתן גזר הדין והנאשם נידון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וענישה נלווית.

56. עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.19) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסטה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. מתחם ענישה נקבע בין 12-24 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים. ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המערער והמלצה חיובית של שירות המבחן, בית המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

57. ת.פ. 33618-03-17 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (24.3.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בחמישה אישומים בשתי עבירות איומים, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, תקיפת קטין על ידי אחראי - 2 עבירות, כליאת שווא, היזק לרכוש במזיד וזוכה מאישום אחד. נקבע מתחם ענישה 18-45 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר וענישה נלווית.

58. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה אומר כי עיינתי ביתר פסקי הדין שהציגו הצדדים אך לא מצאתי כי הנדון דומה לראיה, בעיקר משום שלא מדובר במסכת אירועים אלימים כבעניינו, אלא באירוע בודד. לדוגמא: רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) שדובר במקרים בהם שיקולי שיקום הם אלו שהכריעו את הכף. לדוגמא: רע"פ 2486/19 מואיד נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019). מכל מקום, יש לזכור כי בסופו של דבר מדיניות הענישה הנוהגת מהווה אחד מבין השיקולים וגבולות המתחם יוכרעו בכל מקרה ומקרה בנסיבותיו.

59. ועתה לבחינת העבירה ונסיבותיה.

60. בתיק העיקרי - הנאשם פגע ברעייתו ואם ילדיו, במספר מועדים שונים שנפרשו על פני מספר חודשים. חלק מהמקרים התרחשו בביתם של בני הזוג, במקום בו קיימת ציפייה טבעית לביטחון ומוגנות ופעמיים בעסק. לרוב פגע הנאשם בזוגתו, במקום שבו איש אינו רואה, אינו שומע ואינו יכול להושיע (אישום שני שלישי ורביעי), והיו גם פעמים בהם לא היסס לפגוע בה בנוכחותם של אחרים.

61. לנאשם הייתה שליטה מלאה על מעשיו, אך הוא התקשה לווסת את תגובותיו האלימות ופעל באופן בריוני, בעיוורון לנזק ולכאב שמסב במעשיו לזוגתו. על פני ציר הזמן ניכרת הסלמה בחומרת המעשים. האישום האחרון מבחינה כרונולוגית הוא החמור ביותר וכולל מספר אפיזודות אלימות שהתרחשו באותו היום ומקובלת עליו טענת ההגנה לפיה הפרדה בין אישומים 1+2 היא מלאכותית.

62. האפיזודה הראשונה החלה בשעת צהריים בעסק. הנאשם איבד עשתונות במהלך ויכוח, מבלי לתת את הדעת להשלכות מעשיו על זוגתו כמו גם על העובדים שנכחו במקום, רץ לעבר חבית שעליה הונחו בקבוקי יין. הלה נטל בקבוק יין ובעשותו כן גרם להתנפצותם של בקבוקים נוספים על הרצפה. עובדים שחזו באירוע המבהיל, ניסו להשתלט על הנאשם והוציאו את בקבוק היין מידו. אך הנאשם לא חדל ממעשיו הרעים ונטל שבר זכוכית ובאמצעותו איים על זוגתו שבאופן טבעי פרצה בבכי. עסקין במעשים שיש בהם להפר את שלוותו נפשו של כל אדם, לבטח מצד אישה שעמדה לצד בעלה משך שנים רבות, ומוצאת את עצמה מושפלת ומבווישת בפרהסיה.

63. האירוע היה יכול לכאורה להסתיים בנקודה זו. אך גם כעבור שעה, זעמו של הנאשם לא שקט, ומרגע שנכנסה בת הזוג לביתה, הוכיח הנאשם כי הוא לא רק נוקט בלשון מאיימת אלא מוציא את איומיו מהכוח אל הפועל. הנאשם דרש מהאחר לעזוב את ביתו ובמקום להכות על חטא ולבקש את סליחתה של זוגתו על כך שהשפיל ובייש אותה קבל עם ועדה, החמיר לעשות עת לקח אותה לחדר, משל הייתה חפץ והפליא בה מכות אגרוף בחלקי גופה השונים ובפניה.

64. על עוצמת האלימות יעידו הסימנים שעיטרו את פניה של בת הזוג כגון סימנים כחולים ושחורים בעין, סימני חבלה בשפתיים וסימנים כחולים על האף.

65. האירוע אף יכול היה להסתיים ברגע שהבת הזוג יצאה מהבית עם בנה ונסעה לביתו של האחר. אך הנאשם, באובססיביות, סירב להרפות, הוא התקשר לבת הזוג מספר פעמים וביקש שתחזור הביתה. ומשזה לא הועיל ובת הזוג עמדה בסירובה, מצא דרך אלטרנטיבית להגיע אליה. חדור מוטיבציה ובעיקר כעוס, נסע לביתו של האחר ומיד עם פתיחת הדלת וללא התרעה מוקדמת היכה את האחר, במכת אגרוף בפניו, והוסיף איומים קונקרטיים ומוחשיים. אחר כל זאת, חרף חוסר רצונה של בת הזוג לשהות במחיצתו לקח אותה הנאשם הביתה.

66. הרי אם כן, עסקין באפיזודה ארוכה ומתמשכת במהלכה היו לנאשם הזדמנויות למכביר לחדול ממעשיו המכוערים. הנאשם נהג באימפולסיביות, התקשה לשלוט בכעסיו ופגע בזוגתו, באחר ובעובדי העסק. אמנם אין בפני בית המשפט תצהיר נפגעת עבירה או עדות סדורה ביחס לנזקים שהסבו מעשיו של הנאשם, אך אין בכך כדי להפחית או לצמצם מעוצמתה של הפגיעה.

67. די בקריאה של עובדות כתב האישום כדי לדמיין את המצוקה והפחד שחוותה בת הזוג עקב

האלימות המילולית והפיזית, מצד הנאשם, האדם בו שמה את אמונה ומבטחה ומצאה להביא עמו לעולם ילדים ולהקים עמו עסק. נקל אף לדמיין את תחושותיהם של עובדי העסק אשר נאלצו לראות כיצד באבחה אחת הפך הנאשם שאחראי על ביטחונם ורווחתם, את מקום עבודתם למקום עוין ואלים. כך גם ביחס לאחר- חבר המשפחה, אדם שכל חטאו היה רצונו להגן על אישה שנפלה קורבן לאלימות ונאלץ לחוות את נחת זרועו של הנאשם על בשרו. וחשוב לציין כי הנאשם הוא אדם שכוחו במוותניו והעיד על עצמו כאלוף בגודו.

68. למרבה המזל, תוצאות המקרה אינן הוות אסון, אך השימוש בבקבוק יין ובשבר זכוכית, מכות אגרופ באזורים רגישים כגון בפניו של אדם, כמו גם ביצוע העבירות ברשות היחיד, הרבים ובנוכחותם של אחרים, מלמדת כי עסקינן בנאשם שאינו צפוי ומסוכן. דברים אלו נכונים במיוחד כשמביאים בחשבון את פערי הכוחות בין הנאשם, לבין קורבנותיו, ובמיוחד בת הזוג שחלשה מהנאשם מבחינה פיזית. למותר לציין כי הפגיעה אינה מתמצה בנזק פיזי שהסבו מעשיו של הנאשם. מדובר בעבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טיבן וקיומו הוא בבחינת הנחה שאין צורך להוכיחה.

69. הניסיון להציג את האלימות כחריג לאורח חייו של הנאשם הוא בבחינת לעג לרש. תמרורי האזהרה היו שם חודשים קודם. פעם היכה הנאשם את זוגתו וגרם לחבלות בפניה, ופעם נוספת סטר לה בשירותים בעסק, במקום בו לכאורה איש לא יבחין במעשיו ולא ישמע את בכיה. צירוף האישומים מקים משנה חומרה למעשים.

70. בתיק הצירוף - עסקינן באירוע בעל שני חלקים מנותקים בזמן ובמקום. החלק הראשון עניינו בוויכוח שנתגלע בעסק בין עובד לבין המתלון - וויכוח שלא התנהל בנוכחות הנאשם, והחלק השני של האירוע לא התרחש בעסק, אלא מחוצה לו ולאחר שהמתלון עזב את העסק והמשיך בדרכו, וזאת בניגוד מוחלט לדברים שמסר הנאשם לשירות המבחן.

71. ברגע שנודע לנאשם על ההתנהגות האלימה בעסק, במקום להתקשר לרשויות אכיפת החוק, הוא יצא מבית העסק ביחד עם העובד במטרה לחפש אחר אותו המתלון. לא מדובר בהגנה על עובד במקום העבודה אלא שהכוונה הייתה בלשון העם, "לסגור חשבון". את המתלון, בת זוגו ובתו הקטינה, איתר הנאשם בבית עסק סמוך. במקום לפתור את הקונפליקט בדרכי שלום ונועם, התנהג הנאשם בצורה בריונית ואלימה. הנאשם דחף את המתלון, והחמיר לעשות שהיכה בגופו ובמכת אגרופ ללחי. גם כאן, השמיע הנאשם אמירות מאיימות והעובדה כי במקום נכחו אנשים נוספים לא הרתיעה אותו. בניגוד לטענת ההגנה, לא מדובר באמירות שנמצאות ברף חומרה נמוך, אלא איומים קונקרטיים שנודפת מהם ארומה גזענית והיו מטילים אימה ופחד באוזניו של כל שומע. לא פלא שהקטינה החלה לבכות שהנאשם צעק באוזניה.

72. גם נוכחותם של שוטרים לא הביאה את הנאשם להתעשת ולא הרתיעה אותו. בנוכחותם דחף הנאשם את המתלון, הפיל אותו ארצה וגרם לשפשוף באמתו. בהקשר אחרון זה אציין כי הוראת החיקוק שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש נמחקה מכתב האישום. עם זאת, אי אפשר להתעלם מפוטנציאל הנזק, במיוחד שמביאים בחשבון את יכולותיו הפיזיות של הנאשם, כאמור ג'ודקא. התנהגות בריונית מעין זו עשויה לסכן את בטחונו של אדם, וכבר היו דברים מעולם.

73. באשר לחומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במרחב הציבורי, שיש בהם לפגוע בתחושת הביטחון הכללית, כמו גם הצורך להחמיר בענישה כדי לעקר תופעה פסולה זו מקרבנו, נכתב רבות. ראו מיני רבים רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 8421/19 דהן נ' מדינת ישראל (24.12.2019); רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.06.2019); וע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה, פסקה 7 (23.3.2016).

74. העיין בפסיקה הנוהגת מגלה כי קשת הענישה במקרים בהם מדובר בעבירות אלימות רחוב היא רחבה למדי. הדגש מושם על מספר פרמטרים כגון: תכנון מוקדם או העדרו, אופייה של התקיפה והאם בוצעה בצוותא, משך התקיפה, האם נעשה שימוש בכלי תקיפה, פוטנציאל הנזק הצפוי וכיוצא ב' כן מלמד העיין בפסיקה כי ליבת הפסיקה היא ענישה מוחשית הכוללת תקופות מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומשיקולי שיקום אפשר למצוא גם עונשים צופי פני עתיד. ראו: רע"פ 3842/21 גודייב נ' מדינת ישראל (3.6.2021); רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.2021) - רע"פ 8421/19 דהן נ' מדינת ישראל (24.12.2019) רע"פ 1529/20 אל סיד נ' מדינת ישראל (15.2.2020); רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (23.8.2017); רע"פ 9094/16 נעימי נ' מדינת ישראל (12.4.2018); עפ"ג 16867-01-23 משה מסיקה ואחרים נ' מדינת ישראל (19.2.2024); ת.פ. 73388-10-21 מדינת ישראל נ' עבד אל ראוף (11.2.2024); ת.פ. 44390-03-23 מדינת ישראל נ' אלקובי (20.6.2023); ת"פ 16223-08-21 מדינת ישראל נ' לוי ואח' (31.10.2022); ת.פ. 15042-01-20 מדינת ישראל נ' טקלה (27.10.2021).

75. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי 12-24 חודשי מאסר ובתיק הצירוף בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר, וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

76. אפתח פרק זה ואומר כי צודק ב"כ הנאשם בטענה לפיה בית המשפט אינו כבול בהמלצת שירות המבחן, ובמקרים בהם ישנם נימוקים מבוססים ונכבדי משקל, עשוי בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום חרף העדר המלצה מפורשת של שירות המבחן. אולם, במקרה דנן, בית המשפט שותף מלא להתרשמות שירות המבחן מתחילתה ועד סופה כמו גם להערכת הסיכון שאינה מבוטלת. לא עלה בידי הנאשם להצביע על פוטנציאל שיקומי המצדיק סטייה ממתחם הענישה. בהקשר אחרון זה, אזכיר כי ככל שמידת האשמה גבוהה או שהמעשים מגלמים חומרה יתרה, כבעניינו, הרי הנטל על המבקש לסטות מהמתחם מוגבר יותר. משכך, ייקבע עונשו של הנאשם בגדרי מתחמי הענישה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין) כדלקמן:

78. הנאשם יליד 1983, נשוי ואב לארבעה ילדים, בעל 12 שנות לימוד התגייס לצבא ושירת שירות מלא. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות ועובר למעצרו שמר על יציבות תעסוקתית, צבר חובות נכבדים ואמו אינה בקו הבריאות.

79. הנאשם הודה וחסך זמן ציבורי יקר וחשוב מכך חסך את שמיעת עדותה של בת הזוג. עם זאת, לא

אוכל לייחס להודאה זו משקל מלא. מתסקיר המבחן אפשר להיווכח כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, נוטה לטשטש דפוסיו האלימים והפחית מחומרתם. כך לדוגמא, באשר לתיק הצירוף טען הנאשם כי פעל במטרה להרחיק את המתלונן מהעסק, וכאמור לעיל, עובדה זו חורגת מעובדות כתב האישום. במובן זה יש הבדל בין הודאה לבין נטילת אחריות (ראו: ע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.2022)).

80. ממכלול הנתונים מצטיירת תמונה מדאיגה, מאוד. תסקיר שירות המבחן פורט לעיל בהרחבה ולא מצאתי טעם לשוב ולפרט. אומר בקצרה, עסקינן בנאשם נעדר הרשעות קודמות, אך מאופיין בדפוס אלימות ומחזיק בעמדות פטריארכליות נוקשות. מערכת היחסים הזוגית מתאפיינת בקשיי נפרדות ותלות הדדיים, ועל אף ההכרה הראשונית בדפוסים האלימים אי אפשר לקבוע כי ישנו פוטנציאל שיקומי מבטיח. ההפך הוא הנכון.

81. דבריו האחרונים של הנאשם, הובאו במלואם ולא בכדי. הם מהווים המשך ישיר של המסרים אותם בחר להעביר לשירות המבחן והשמיע בפני בית המשפט במהלך הדיונים השונים. ניכר כי הנאשם מרוכז בעצמו, במחירים אותם נאלץ לשלם עקב מעצרו ובתיאור מצבו הכלכלי תוך השלכת האחריות לכישלון ההליך הטיפולי לפתחו של שירות המבחן, שלא עשה כדברו ולא הסתפק בשילובו בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה.

82. העובדה כי הנאשם מתבצר בעמדותיו, גם לאחר שחלף זמן לא מבוטל מיום ביצוע העבירות, ולאחר השתתפותו בטיפול, מלמדת כי הדפוסים ההתנהגותיים הפוגעניים נטועים עמוק בשורשים. העובדה שבני המשפחה לרבות בת הזוג, מצדדים בנאשם, ומטילים את האחריות להימשכות ההליכים על גורמים חיצוניים, אף היא מקשה על יכולתו של הנאשם לערוך שינוי עמוק ומשמעותי.

83. בניגוד להגנה אינני סבורה כי נפלה שגגה אצל שירות המבחן, ואף לא מצאתי כי הנאשם לא הובן כהלכה. שירות המבחן מילא תפקידו נאמנה, התסקיר מקיף וממצה, מתאר ניסיונות טיפוליים על פני תקופה שאינה קצרה, שלא נשאו פרי. בית המשפט, כאמור שותף מלא להתרשמות שירות המבחן כמו גם להערכתו בדבר רמת הסיכון להישנות העבירות. בסופו של דבר, לא רק שהסיבות והמניעים שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות אינם מטופלים, תקופת שהייתו בתנאים מגבילים ובמעצר בפיקוח אלקטרוני מגבירה אצלו את תחושות הכישלון והייאוש ומהווה גורם מגביר סיכון.

84. דומה כי אין צורך לומר כי באם היה אפשר להצביע על צעדים משמעותיים בהיבט השיקומי היה בכך כדי להצדיק גזירת דין בתחתית מתחם העונש ההולם, ואולי סטייה ממתחם הענישה. אלא שיש פער ניכר בין הרצון בטיפול לבין התנהגות הנאשם בפועל. רצינות ואחריות אינה נמדדת במילים, היא נמדדת במעשים. למרבה הצער, הנאשם לא ידע לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו להמשיך בטיפול, ואין לו אלא להלין על עצמו.

85. משאלו הם פני הדברים לא אכביר מילים על חוות הדעת הפרטית. אומר בקצרה, כי ככלל מעמדה של חוות דעת פרטית אינה שוות ערך לתסקיר מבחן ואינה יכולה להוות תחליף, בפרט לא בענייננו, שעה שחוות הדעת הפרטית נשענת רק על מידע שהתקבל מפי הנאשם ואמו, ואינה נסמכת על מידע מגורמים חיצוניים, כגון גורמי הטיפול והפער בין הכתוב בחוות הדעת הפרטית לתסקיר המבחן כלל אינו

מוסבר. כך או אחרת, התרשמותו של העובד הסוציאלי כשמה כן היא. התרשמות. בסופו של דבר, ההחלטה שמורה לבית המשפט, וכאמור, התרשמות שירות המבחן מקובלת על" מתחילתה ועד סופה.

86. כן הבאתי בכלל חשבון את משך התקופה בה היה הנאשם עצור במעצר מאחורי סורג ובריה, משך התקופה בה היה משוחרר בתנאים מגבילים ושולב בטיפול במסגרת "בית נועם" כמו גם התקופה האחרונה מאז נעצר בפיקוח אלקטרוני. התקופה הראשונה תנוכה מתקופת המאסר שתושת על הנאשם בעוד שהתקופה השנייה והשלישית יובאו בחשבון כמקובל בין מניין השיקולים.

87. טרם סיום אתיחס לעמדת קורבן העבירה. כידוע המחוקק והפסיקה העניקו משקל לזכויותיהם של נפגעי עבירה בשלבים שונים של ההליך ובמיוחד הודגשה זכותם להשמיע את קולם ולהביע את עמדתם. במקרה דנן, שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם המתלוננת ולקבל את עמדתה במטרה להרחיב את האינפורמציה והערכת הסיכון, בניגוד לשיתוף הפעולה בהליך המעצר, סירבה בת הזוג לשוחח עם שירות המבחן והטילה עליהם את האחריות למעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני. בבית המשפט הציגה בת הזוג עמדה מקלה ומכילה וביקשה לנהוג בנאשם במידת הרחמים.

88. אודה באמת, התלבטתי עד כמה יש להתחשב בבקשתה זו של בת הזוג, שכן בדומה לשירות המבחן התרשמתי כי עמדתה אינה חפה מלחצים חיצוניים ומתלות המשפחה בנאשם כמפרנס העיקרי, ואפשר שעמדה זו נובעת מחשש ממעשיו של הנאשם בעתיד. אין לשלול כי מדובר בסינדרום האישה המוכה ודווקא הקלה בעונשו של הנאשם עשויה בעתיד להחמיר את המצב. למותר לציין כי האינטרס הציבורי מחייב הגנה מוגברת על ביטחון של נפגעות העבירה, ורצונה של נפגעת העבירה הוא שיקול אחד מיני מגוון שיקולים. בהינתן הקושי לעמוד על המניעים העומדים בבסיס עמדה זו, יינתן לה משקל בין ייתר השיקולים, אך במידה מה (ראו רע"פ 7951/10 גוני ניב נ' מדינת ישראל (2.11.2010)).

89. לסיכום. מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו. למרבה הצער, עבירות אלימות במשפחה הפכו חזון נפרץ בימים אלו המחייב הגברת הרתעה והבעת סלידתה של החברה ממעשים אלימים בוטים ומשפילים כגון דא. עם זאת, לא אמצה עם הנאשם את הדין, וזאת לנוכח העדר הרשעות קודמות, משך התקופה בה היה נתון במעצר, בתנאים מגבילים, ובפיקוח אלקטרוני, כמו גם ההודאה והחיסכון בשמיעת עדות המתלוננת והנכונות שהביע לקחת חלק בטיפול בבעיית האלימות. ואין לי אלא לקוות שהנאשם ינצל את תקופת המאסר על מנת להשתלב בטיפול בין כותלי הכלא. לטובתו, לטובת זוגתו, ולטובת הקטינים.

63. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין התיק העיקרי - 14 חודשי מאסר בפועל.

בגין תיק הצירוף - 4 חודשי מאסר בפועל.

עונשי המאסר ירוצו בחופף ובמצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע ;

ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים ;

ד. קנס בסך 1,800 ₪ אשר ישולם עד לא יאוחר מיום 1.11.2024 ;

ה. פיצוי בסך 1,800 ₪ אשר ישולם לע.ת 13 בתיק העיקרי. הפיצוי ישולם עד לא יאוחר מיום 1.11.2024.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הקנס והפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

·כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il ;

·מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000 ;

·במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (או צורך בשוברים).

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק .

ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד, 09 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.